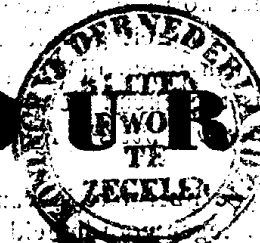

Donderdag

11 November.

De abonnements-prijs deser Courant is f 2, 75, voor drie maanden, en franco per Post f 3. De abonnementen worden voer niet minder dan drie maanden gerekend, en de betaling geschiedt comptant, of bij het einde van ieder vierde deel jaars. De inzending der Advertentien behoort te geschieden des morgens vóór 10 ure, indien men deselve in het eerst wil geven No. wil geplaatst hebben.

De Advertentien worden berekend tegen 22 Cents de regel, met uitzondering van Huwelijks-Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van één tot zes regels is f 1, 50 en voor Iederen regel daarboven 22 Cents. Dezelve moeten niet op regel geschreven zijn, alzoo het regt van zegel wordt betaald.

BESTUREN EN ADMINISTRATIEN.

De Post van SCHOOLHOUDER, KOSTER en VOORZANGER, in de Gemeente ARNEMUIDEN, wegens het verleen van een eervol ontslag en pensioen aan den Onderwijzer H. W. Hogerhede, vacan geworden zijnde, zoo worden sollicitanten, die vóór de hoogere rang bezittende, welke getuigen moogen zijn naar deze berekking te staan, uitgenoodigd, zich met een bewijs van bekwaamheid en goed zedelijk gezins, aan te melden vóór, of op den 26 November deses jaars, bij den Burgemeester dezer Gemeente; wordende zij wie tevens commissie hebben om les in de Fransche Taal te verleen, verzocht kunne bewijzen daarvan gelijktijdig over te leggen; terwijl de voordelen aan deze betrekking verbonden, vermeld staan in de Bijdrage voor het Lager-Onderwijs over de maand October deses jaars. Het vergelijkend examen is bepaald op Zaterdag den 11 December 1841, des voormiddags ten 9 ure, op het Stadhuis aldaar. Arnemuiden, den 8 November 1841. De Burgemeester der Stad Arnemuiden, CORN. DAN. BAARS.

NIEUWSTIJDINGEN.

Groot-Brittannië.

LONDEN den 6 November. De koningin-weduwe Adelaide wordt voortdurend door zwaren hoest afgemat, en de geneesheeren schijnen te vreezen dat die vorstin door eene borstkwaal aangetast is. Het onderzoek naar al de bijzonderheden, tot den noodlottigen brand in den Tower betrekkelijk, wordt met ijver en tevens met de sijnste geheimhouding voortgezet. Maar al te zeer blijkt het, dat de begroting der schade door het gerucht niet overdreeven is, en dat men, onder anderen, het aantal der vernielde geweren gerust op veel meer dan 250,000 kan berekenen. Eene groote menigte andere, in de bomrijke kelder geborgen, zullen niet vernield te zijn gebleven. Woensdag heeft de hertog van Wellington, slechts door een lakel vergezeld, zich te paard naar den Tower begeven, en zich door den waarnemende gouverneur, majoor Elrington, overal doen rondleiden. De grijze held was zigbaar aangehaast bij den aanblik van zoo groote verwoesting. Na zijn vertrek heeft hij eene dagorder uitgevaardigd, om de bezetting van het kasteel zijne tevredenheid over haar gehouden gedrag te betuigen. Ook de hertog van Marlborough heeft het toneel der verwoesting bezichtigd, op hetwelk zoo vele roemrijke zegerekenen, door zijnen grooten voorzaat bevochten, eene proef der vlammen zijn geworden. Bergsteren avond verspreide zich eene algemeene ontstemming onder het geroez van den Tower, op het gerucht dat op nieuw brand binnen de muren van dat kasteel was ontstaan, en wel bij een kleedmaker, op geringen afstand der plaats waar het kasteel was geborgen. Weldra werd men echter dezen brand, die in een schoorsteen was begonnen, meester. Behalve den agent Smith, wordt thans ook een Italiaan, met name Rapallo, verhoord, die in de bewustte zaak der onwettige exchequerbills betrokken is. Het schijnt dat eerst-gemelde zich, reeds verscheidene jaren, met de nommering en de ander zich met het teekenen van dit papier belast heeft. De dagbladen eischen dat aan lord Montague, die zoodanig bedrog had moeten voorkomen, zijn jaarlijks inkomen als hoofd van het bureau worde onthouden. De jonge ontvangers tijdingen uit China hebben hier veel tevredenheid verwekt, daar men denkt dat de nieuwe opperbevelhebber machtige maatregelen zal te baat nemen om de Chinezen tot rust te brengen. Intusschen wordt, door een partikulieren brief, het volgende gemeld: De Chinezen laten het oogenblik van verademing, hun door het weder verlaten van Kanton door de Engelsche troepen gegund, niet verlaten gaan, om zich op nieuw in geduchteren staat van tegenweer te stellen; niet alleen zijn de oude forten hersteld, maar worden er zelfs nieuwe bijgebouwd, over welkeen ijver zijner commissarissen de keizer hunne zijne tevredenheid heeft betuigt; bij een rescript van den vóór-gaenden maand. De Engelsche honden zijn thans, tot tweemaal toe, voor zijne zegenverende troepen geweken, en zij zijn dapperen mannen, van die overwinning te hebben kunnen bevestigen. Gij hebt met die barbaren weten tijd te winnen (dit is de eenige roespelling op het bezaten der miljoenen) en dat is wel; zóó zij het hoofd onderhouden en de gepaste voorzorg in acht nemen, zoo kunt gij hen hunnen handel als vroeger laten voortzetten; maar zorgt bovendien dat gij al de oude forten wel versterkt en er nieuwe bij bouwt, alles in den besten staat van tegenweer brengende. Houdt een wakend oog op de Engelschen, en roei ze tot den laatsten man uit, zoo zij zich op nieuw wederspanning durven bevoenen.

Frankrijk.

PARIJS den 3 november. De Gazette des Tribunaux vermeldt, dat de politie in den nacht van den 4 op den 5 huiszoekingen gedaan heeft om eenige vreemdelingen in bewaring te nemen, doch die zich ijlings verwijderd hadden op het gerucht van de komst te Parijs van den Belgisch agent, den heer van Praet. De minister van financiën heeft aangekondigd, dat hij den interest van de bons der schatkist van 4 op 3 pct. gebragt heeft. De zuster van den, in de hevigste revolutie-dagen der vorige eeuw, zoo beruchte Marat, is dezer dagen op den zolder eener woning in de straat Barillerie alhier, hoog bejaard, en wel in drie- en tachtigjarigen ouderdom, in de diepste armoede overleden; bij haar sterfbed bevond zich slechts één erfgenaam, een kruidentier, en de portierster van het huis. Deze vrouw, wier sterkgeteekende trekken aan de beeldtenis van haren broeder deden denken, had lang haar levensonderhoud gevonden met de vervaardiging van horlogie-wijzers, in welchen arbeid zij uitmuntte. Onderdom en gebreken hadden haar tot vóórigen armoede gebragt. Men verzekert, dat er geene termen gevonden zijn, om dien gewezen notaris Lelon, broeder van den Belgisch gezant, wegens zijn bankroet crimineel te vervolgen. De oudste notaris van Frankrijk, de heer Valin, vroeger maire van Senlis, in het departement de l'Oise, is in den hoogen ouderdom van ruim 91 jaren overleden. De staet der zaken te Barcelona blijft nog groote ongerustheid inboezemen. Op het gerucht dat twee commissarissen, door de junta naar den kapitein-generaal van Halen afgezonden, om hem de sloping van de citadel te berigten, vernootd waren geworden, zijn 22 personen, en daaronder de bisschop van Barcelona, in hechtenis genomen. Onder de bevolking heerschte groote ongerustheid. De junta's, die zich sedert de oproerige bewegingen te Pampeluna gevormd hadden, zijn bij een decreet, den 27 oktober te Vittoria uitgevaardigd, onthouden. Bij een ander decreet, van den 29 derzelfde maand, wordt het bestuur der provincien geregeed. O'Donnell en velen der overige ontvingte hoofden van den jongsten opstand hebben, naar verzekerd wordt, Orleans en Tours tot hunne verblijfplaatsen gekozen. Terwijl zijne landgenooten in Spanje de meest verwarde en bloedige dramas uitvoeren, houdt zich, zegt men, de heer Martinez de la Rosa hier rustig met het schrijven van een drama bezig, dat eerlang ten roonele zal worden gebragt. Men kent thans in zijn geheel het besluit van den regent Espartero, van 29 oktober, waarbij de fueros of uitsluitende voorregten der Baskische provincien geheel worden afgeschaft. Het afzonderlijk verkiezingstelsel, dat daar bestond; het regt om de belastingen zelf te regelen; dat om de besluiten van het hoofd-bestuur hier af te kondigen, dan na eene bekrachtiging van den provinciaalen raad; het voorregt om niet aan de algemeene wetten wegens de rekrutering van het leger onderworpen te zijn; en soortgelijke privilegien meer, worden dus met éene penstreek vernietigd. De Spaansche tol-linie zal met 1 december aanstaande langs de noordelijke grenzen der Baskische provincien en van Navarre even zóó worden gevestigd, als overal elders op de Spaansche grenzen. Men meent dat deze maatregelen de kiem van groote ontevredenheid onder de Biscalijers en Navarrezzen zal achterlaten. Uit Madrid heeft men tijdingen tot den 30 oktober. Het was daar toen rustig. De regtsdingen tegen de deefgenooten aan den laatsten opstand werden met ijver voortgezet. De nieuwe fisciaal bij den Krijgsraad had thans het doonvonnis tegen de twee gebroeders Fulgioso geëischt. „Onge-lukkig” schrijft men uit Madrid, „vinden zulke eischen bij de clubbisten en bij een deel der nationale garde maar al te veel werkklank.” Het volgende verhaal zal niet zonder belangstelling gelezen worden. In 1823 begaf eene jonge vrouw, met een knaapje van ongeveer derdehalf jaar op den arm, zich te voet naar Mont St. Michel. Het was eb, zij volgde het strand; weldra hoorde men een akelig gillen, de ongelukkige was in een diep draakolkken, waarvan de diepte niet te pellen is, geraakt. Eenige zich in de nabijheid bevindende menschen schoren te hulp, maar het was te laat; het hoofd der ongelukkige verzonk reeds in het zand; daar zij het knaapje tot op het laatste oogenblik met uitgestrekte armen boven haar hoofd had gehouden, gelakte het evenwel dit nog even tijdig te grijpen en te redden. De gemeente-bestuur in den omtrek deden alle mogelijk nazoek naar de familie van het kind, hetwelk zeer goed gekloed was en aan walgestelde menschen scheen te behooren; maar alle nasporingen bleven vruchteloos. Eene boerin uit den omtrek van Grandville belastte zich met de opvoeding van het kind, hetwelk den naam van Charles bekam, en hetwelk eindelijk zijn twintigste jaar bereikte, zonder dat de navorschingen in de laatste jaren voortge-

zet waren geworden. Intusschen was hem eene verwarde herinnering van Parijs bijgebleven, alzoo hij, tijdens het ongeluk gebeurd was, nog niet kon spreken. Hij nam eindelijk het besluit zelf een onderzoek te beginnen, en begaf zich naar Parijs, hetwelk hij in alle rigtingen doorkruiste. Aan de esplanade der invalides gekomen, dacht hem, dat hij zich den omtrek begon te herinneren; dat waren de boommen, onder welke hij zoo dikwijls gewandeld had; hij meende zelfs eene der omliggende straten te herkennen, maar het huis uit te vinden was hem niet mogelijk. Een oud invalide, die hem daar reeds dagen lang had zien rondwandelen, en hem meer dan eens heimelijk eene tran had zien afwischen, vraagt hem studeijk of hij iets in die buurt zoekt, in welk geval hij, die dezelve sedert de laatste jaren niet verlaten had, hem mogelijk van dienst zou kunnen zijn. De jongeling verhaalt den vóórigen krijgsman zijne geheele geschiedenis. „Wacht eens,” zegt deze, 1823, dat was het jaar van den Spaanschen veldtoeg, het was toen dat de dappere kapitein Guemard gevangen genomen en naar Mont St. Michel gezonden werd; zijne vrouw ging op zekerden dag met haar zoontje van hier af sedert heeft men niets meer van hen vernomen. Die arme mevrouw Dubreuil, hoe heeft zij niet geweend over hare dochter; haren kleinzoon en schoonzoon, die in zijne gevangenis aan zijne wonden bezweeken waas. . . . Guemard, zegt de jongeling, het luttelgoed, dat ik droeg, toen ik gered werd, was met eene G. gemerkt. Dus heb ik noch vader noch moeder meer.” „Neen, maar gij hebt toch altijd uwe grootmoeder, mevrouw Dubreuil; die goede oude vrouw, hoe verheugd zoude zij zijn, indien maar ik zelf wil u tot haar geleiden.” De jongeling had, voor ingeval het te pas mogt kunnen komen, die kleertjes, die hij aan had, toen het ongeluk gebeurd was, en die men zorgvuldig had bewaard, met zich genomen. De herkenning was volkomen; de goede oude grootmoeder erkende, buiten allen twiifel, het bemidsboordje, hetwelk zij zelve had gebouwd, en in de schoenmaker zag men nog het merk van den schoenmaker, die destijds de familie bediende. Het door het bestuur der gemeente, waar Charles opgevoed was geworden, afgegeven bewijs, het overige niet den minsten twiifel omtrent zyne identiteit, en de jonge Guemard, die nog twee dagen geleden een arme vindingeling was, ziet zich in het bezit gesteld van een fortuin van zestig duizend franken tenten. België. BRUSSEL den 7 november. Bij een koninklijk besluit is de prins Joseph de Chimay, Belgisch gezant en gevolmachtigd minister bij Z. M. den koning der Nederlanden, tot gouverneur der provincie Luxemburg, in plaats van den baron de Sreenhauff, benoemd geworden. In zijn niet officieel gedeelte voegt de Moniteur hierbij: Het is op des prinsen de Chimay reeds lang geleden en in de laatste dagen herhaald verzoek, dat hij eene andere bestemming verkrijgt, die hij daareboven zelf aangeduid heeft. Nadat de prins de Chimay zijne familie te Arlon gevestigd heeft, zal hij naar de Hage terugkeeren om de begonnen onderhandelingen te sluiten en afscheid te nemen van het Nederlandische Hof. In het Journal de Bruxelles leest men: „Aan de ontdekking van het komplot heeft men tevens die te danken van het voornemen, om een geheim genootschap, de orde der tempeliers, te herstellen, met welk plan de generaal van der Meeren zwanger ging, die zich reeds den naam van grootmeester diër geheime orde gaf. De loge moest op den Boulevard de l'Observatoire gevestigd worden.” Volgens hetzelfde blad heeft de politie nog twee huiszoekingen gedaan, de eerste bij een koopman en zaakgelastigde van den generaal van der Smissee, de andere bij een vreemdeling in het hotel de Suède. Deze nasporingen hebben echter tot niets geleid. Nederlanden. 's GRAVENHAGE den 7 november. Z. K. H. de Prins van Oranje heeft eene gift van 100 gulden voor de nagelatene berekkingen der verongelukten te Scheveningen verloofd. Dezer dagen heeft Z. Exc. de prins de Chimay, buitengewoon gezant en gevolmachtigd minister van België bij dit hof, de eer gehad aan Z. M. voor te stellen den heer Dujardin, lid der gemengde commissie te Utrecht, gedelegeerden commissaris der Belgische regering bij het Nederlandsche gouvernement, en zaakgelastigde bij het hof van Hannover en de handzeesteden. Den vóórigen dag hebben genoemde gezant en de heer Dujardin de eer gehad ten hove te dineren. De meeste leden van de Tweede Kamer der Staten Generaal zijn huiswaarts gekoerd, en; maar men zegt, zal die Kamer niet vóór februarij hare werkzaamheden hervatten. Bij koninklijk besluit van den 4 dezer is benoemd tot advocaat-generaal bij den Hoogen Raad, mr. P. N. Arnt-

